

РЕШЕНИЕ

№ 5931

гр. София, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 109-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОСИ П. МИХАЙЛОВА

като разглежда докладваното от РОСИ П. МИХАЙЛОВА Административно наказателно дело № 20231110211298 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.58д и следващите от Закон за административните нарушения и наказания (ЗАНН):

-

Обжалван е Електронен Фиш (ЕФ) Серия К № 7476504, издаден от СДВР, с който на Д. В. Д., ЕГН *****, в качеството му на ползвател на МПС, на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.2, т.4 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 (триста) лева за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

В жалбата, подадена от Д. В. Д., с ЕГН *****, се моли оспореният електронен фиш да бъде отменен като неправилен и незаконосъобразен. Изтъква се, че същият е издаден след изтичането на предвидените в чл.34 ЗАНН срокове. Поставя се под съмнение техническата изправност на устройството, чрез което е засечена скоростта на движение на лекия автомобил. Акцентира се, че не е отчетен предвиденият толеранс от 3%. Алтернативно се излагат доводи за наличието на достатъчно основния процесният случай да бъде квалифициран като „маловажен“ по смисъла на чл.28 ЗАНН.

В съдебното заседание, в което е даден ход на делото по същество, жалбоподателят – редовно призова, не се явява, не изпраща представител. В допълнителни писмени бележки се изразява становище в подкрепа на доводите, изложени в жалбата.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител в съдебното заседание. По делото са депозиран писмени бележки от юрк. Ал.А. - пълномощник на директора на СДВР, в които се излагат доводи за законосъобразност на електронния фиш и за неоснователност на жалбата. Претендира се възнаграждение за юрисконсулт.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

-

Жалбоподател е Д. В. Д., с ЕГН *****, правоспособен водач, който притежавал

СУМПС № 284661494, валидно от 22.10.2020г. до 22.10.2025г., с постоянен адрес гр. Свищов, ул. „Патриарх Евтимий“ №30А.

На 07.06.2021г. жалбоподателят Д. управлявал лек автомобил модел/марка „Фолксваген пасат“, с рег. № XXXX, собственост на XXXX“, предоставен му от за ползване в същия ден. В 10:35 ч. жалбоподателят се движел с лекия автомобил модел/марка „Фолксваген пасат“, с рег. № XXXX, в гр. София, по бул. „Ботевградско шосе“ до магазин „Джъмбо“, с посока на движение от с. Яна към Околовръстен път. В посочения участък от пътя с пътен знак „В26“, било въведено ограничение на максимално допустимата скорост на движение за извън населено място от 60 км/ч.

Преминавайки през посочения пътен участък чрез автоматизирано техническо средство или система – мобилна система за видеоконтрол TFR-1M № 560, била засечена скорост на движение на лекия автомобил от 94 км/ч.

При тази хронология бил издаден електронен фиш спрямо законния представител на собственика на МПС, който в предвидения от законодателя срок подал декларация, в която посочил, че на 07.06.2021г., в 07:00 ч. е предоставил във фактическа власт лек автомобил „Фолксваген пасат“, с рег. № XXXX на жалбоподателя Д. Д.. След установяване на нарушителя бил издаден електронен фиш Серия К № 7476504 срещу Д. Д., с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.2, т.4 ЗДвП му било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева за нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП, приемайки се, че при разрешена скорост за движение за извън населено място, въведена с пътен знак „В26“ – 60 км/ч, жалбоподателят се е движел с 91 км/ч, след приспаднат 3 % толеранс в негова полза.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 НПК, а именно: снимков материал, протокол от проверка на техническо устройство и удостоверен тип, справка за собствеността на автомобила, заповед на МВР, протокол за ползване на техническото средство за контрол на скоростта, справка от АИС АНД, справка картон на водача, декларация по чл.189, ал.5 ЗДвП, ежедневна форма на отчет, както и от останалите по делото писмени доказателства.

Съдът кредитира изцяло приложените доказателства, тъй като те не съдържат противоречия и в своята съвкупност изграждат непротиворечиво фактите по делото. Освен това, при наличието на еднопосочен доказателствен материал, съдът няма задължение да анализира подробно доказателствената съвкупност, с аргумент а contrario от нормата на чл.305, ал.3 НПК.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При разглеждане на дела по оспорени ЕФ районният съд е винаги инстанция по същество съгласно чл.63, ал.1 ЗАНН. От това следва, че трябва да провери законността, т.е. да провери, дали правилно е приложен материалният и процесуалният закон, независимо от основанията, посочени в жалбата по арг. от чл.314, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие – право и задължение, съдът служебно констатира, че електронният фиш съдържа всички реквизити, предвидени в чл.189, ал.4 ЗДвП, а именно: данни за териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР; за регистрационния номер на моторното превозно средство; за неговия ползвател; нарушените разпоредби; за размера на глобата и срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане.

В отговор на изложените възражения на жалбоподателя, в насока за неспазване на сроковете по чл.34 ЗАНН, следва да бъде изтъкнато, че по отношение на електронните

фишове посочената разпоредба не е приложима. Съгласно чл.189, ал.11 ЗДвП влезият в сила електронен фиш се приравня на влязло в сила наказателно постановление, но само относно последиците, които то поражда, но не и спрямо изискванията за издаване, срокове, реквизити. Съгласно чл.11 ЗАНН по въпросите изключващи административнонаказателната отговорност се прилагат разпоредбите от общата част на Наказателния кодекс на Република България (НК), към които попада и погасителна давност като изключващо наказателната отговорност обстоятелство. Така съгласно чл.80, ал.1, т.5 НК вр. чл.11 ЗАНН срокът на погасителната преследвателска давност е 3 години, който тече от довършване на нарушението (07.06.2021г.) и се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето към преследваното лице, след което започва да тече нова давност, т.е. следва да се съблюдава дали в този срок от 3 години е бил връчен електронният фиш на нарушителя, а в конкретния случай, видно от представената справка за издадени фишове, оспореният такъв е връчен на жалбоподателя на 27.07.2023г. Независимо от спирането или прекъсването на срока, съгласно чл.81, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН преследването на всяко нарушение се изключва, ако е изминал срок, който надвишава с една втора, предвидения в чл.80, ал.1, т.5 НК срок или иначе казано в размер на 4 години и 6 месеца, който започва да тече от довършване на нарушението. Посоченият срок не е изтекъл, поради което съдът отчита, че атакуваният електронен фиш е издаден при съблюдаване на установените давностни срокове.

От представените по делото писмени доказателства и доказателствени средства се установява също така, че атакуваният електронен фиш е издаден от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила. Фишът е законосъобразен и от материалноправна страна.

От наличните по делото доказателства се установява още, че и техническото средство е одобрен тип за измерване, както и че същото е било в изправност – вписано е в регистъра на одобрените средства за измерване под номер 4835, със срок на валидност до 24.02.2020г. и е преминало последваща проверка на 30.10.2020г., която е със срок на валидност от 1 година.

От приложения протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система се установява точното място, на което е било поставено процесното средство за видео наблюдение, посока на движение на МПС, при която същото се задейства, отстоянието му от пътния знак, въвеждащ ограничение на скоростта, които съответстват на посоченото в електронния фиш място на извършване на нарушението.

В чл.189, ал.4 ЗДвП е предвидено, че при установяване на нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба. Съгласно посочената разпоредба и Наредба № 8121з-552 за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата на движение по пътищата, се извежда, че използването на мобилна техническа система е допустимо.

Видно от приложения протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система от 07.06.2021г., мобилната система работи самостоятелно, а контролните органи единствено поставят, включват, изключват описаното устройство, задават ограничение на скоростта, през останалото време то работи самостоятелно. Техническото средство е поставено на посоченото в електронния фиш местоположение в рамките на извън населено място, при наличието на пътен знак „В-26“, въвеждащ ограничение на скоростта от 60 км/ч, с посока на задействане – приближаващи автомобили, с разстояние от пътния знак с въведено ограничение до АТСС – 200 метра. От приложения към електронния фиш клип № 255-42 се доказва, че в обхвата на АТСС е бил единствено процесният автомобил, както и че скоростта му на движение е била 94 км/ч. Приложеният протокол и Ежедневна форма на отчет спомагат да се проследи дейността на полицейските

служители.

Съдебният състав намира още, че мястото на нарушението е определено достатъчно подробно от АНО. Фактът, че е възприето, че нарушението е извършено в гр. София е обусловен от това, че бул. „Ботевградско шосе“ е основна входно-изходна артерия на града, поради което и правилно е конкретизирано, че пътният участък е продължение на булеварда, който е част населеното място /Решение № 2128 от 31.03.2023 г. на АдмС - София по адм. д. № 450/2023 г./. Изрично обаче е допълнено, че нарушението е извършено в частта на бул. „Ботевградско шосе“ до магазин „Джъмбо“. От приложения клип №25542 се установяват точните координати на местоположението – EL: 23,27.3821 и NL: 42,42.4580, които позволяват да се проследи разположението им спрямо пътния знак „Д11“.

За понятието „населено място“ е дадено легално определение в §6, т.49 от ДР на ЗДвП, съгласно който : *„населено място е застроена със сгради територия, при която началото и краят са обозначени със съответни пътни знаци.“* От чл.54, ал.5 от Правилника за прилагане на ЗДвП се извлича информация, че началото и края на населеното място се обозначават с пътен знак „Д11“ и „Д12“. В конкретиката на настоящия случай пътен знак „Д11“, с който се обозначава началото на населеното място „София“, се намира след пътния участък, в който е засечено и заснето движението на превозното средство, от което следва, че правилно е конкретизирано мястото на извършване на нарушението, на което описание кореспондира и посочената за нарушена разпоредба и възприетата санкционна такава. При тези уточнения съдът намира, че не е ограничено правото на защита на жалбоподателя.

Според разпоредбата на чл.188, ал.1 ЗДвП *„Собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство.“* Видно от представената по делото декларация, в срока по чл.189, ал.5 ЗДвП е постъпила декларация, както и приложена извадка, видно от които в процесния ден лек автомобил с рег. № XXXX е бил предоставен за ползване на жалбоподателя Д., от което следва, че правилно е определен той като субект на нарушението.

Съгласно разпоредбата на чл.21, ал.1 ЗДвП – *„При избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава следните стойности на скоростта в km/h: за извън населено място – 80 км/ч.“* В чл.21, ал.2 ЗДвП е въведено, че *„Когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак“*. От приложения протокол за използване на АТСС и снимковия материал за разположението му с категоричност се доказва, че в посочения пътен участък е бил поставен пътен знак „В26“, въвеждащ ограничение на скоростта за извън населено място от 60 км/ч.

Въз основа на установената фактическа обстановка, настоящият състав приема, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл.21, ал.2 вр. ал.1 ЗДвП да съобрази скоростта на движение с указаната с пътен знак скорост. Изпълнителното деяние от състава на това нарушение е определено като нарушение на просто извършване, осъществявано чрез противоправно действие.

А доколкото в електронния фиш е прието, че е нарушена разпоредбата на чл.21, ал.1 ЗДвП съдът намира, че е налице основание за измяна на атакувания фиш, тъй като следва да бъде приложен закон за същото и еднакво наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата, при които е осъществено, на основание чл.63, ал.7, т.1 ЗАНН /Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г., OCC, I и II колегия, докладвано от съдията Юлия Раева/.

Жалбоподателят е действал виновно, при форма на вина – пряк умисъл, доколкото същият е бил правоспособен водач, който е запознат с правилата за движение по пътищата и

е преминал съзнателно с целево избрана от него скорост в пътен участък, в който е имало поставен пътен знак, който ограничава скоростта на движение от 60 км/ч. и въпреки това жалбоподателят е избрал своята скорост на движение от 91 км/ч.

Предвиденото административно наказание „глоба“ е наложено в законоустановения фиксиран размер от 300 лева, съгласно действащата към момента на нарушението, а и към настоящия момент законова разпоредба на чл.182, ал.2, т.4 ЗДвП, която предвижда, че нарушителите се наказват за превишаване на скоростта от над 31 km/h - с „глоба“ в размер на 300 лв., от което следва, че размерът на глобата е правилно определен, тъй като в случая е налице превишаване на скоростта на движение с точно 31 километра в час.

Съгласно чл.189з ЗДвП разпоредбата на чл.28 ЗАНН, регламентираща критериите, които се съблюдават за определянето на един случай като „маловажен“ не се прилагат за нарушения по ЗДвП.

Предвид изложените аргументи, съдът намира, че обжалваният електронен фиш е законосъобразен и като такъв следва да бъде изменен, единствено относно правната квалификация на нарушението и потвърден в останалата му част.

На основание чл.63д, ал.4 ЗАНН в полза на въззиваемата страна следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на сумата от 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.7, т.1 вр. ал.2, т.4 вр. ал.1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Електронен Фиш (ЕФ) Серия К № 7476504, издаден от СДВР, с който на Д. В. Д., ЕГН *****, в качеството му на ползвател на МПС, на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.2, т.4 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 (триста) лева за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, като **ПРЕКВАЛИФИЦИРА** нарушението от такова по чл.21, ал.1 ЗДвП, в такова по чл.21, ал.2 вр. ал.1 ЗДвП и го **ПОТВЪРЖДАВА** в останалата му част, с която на жалбоподателя е наложено на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.2, т.4 ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 300 (триста) лева.

ОСЪЖДА Д. В. Д., ЕГН *****, да заплати на СДВР, на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН сумата в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд-София град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____